

PÁLCIKA- KUTYA

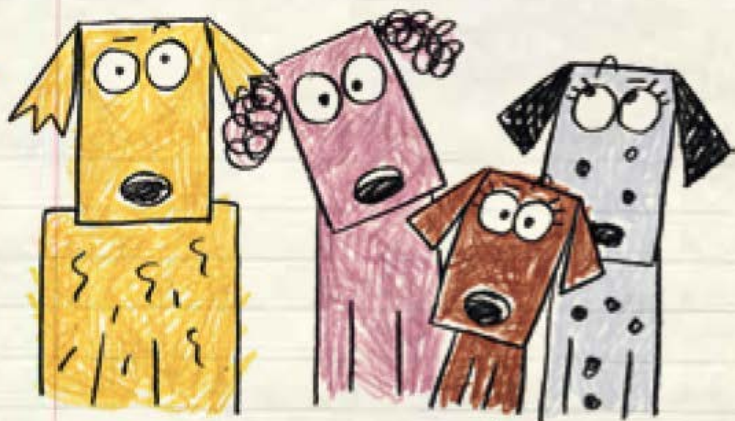

ÉS A
HOT DOG

Tom Watson

Egy másik valóban JÓ történet
valóban FURCSA rajzokkal

Ismét itt van a barátom, PÁLCIKAKUTYA

Pálcikakutya és barátai visszatérnek, és még éhesebbek, mint valaha. Kövesd a kalandjaikat és a hot dog finom illatát!

„Imádom Pálcikakutyát, nagyon aranyosak a rajzok.”
Robi

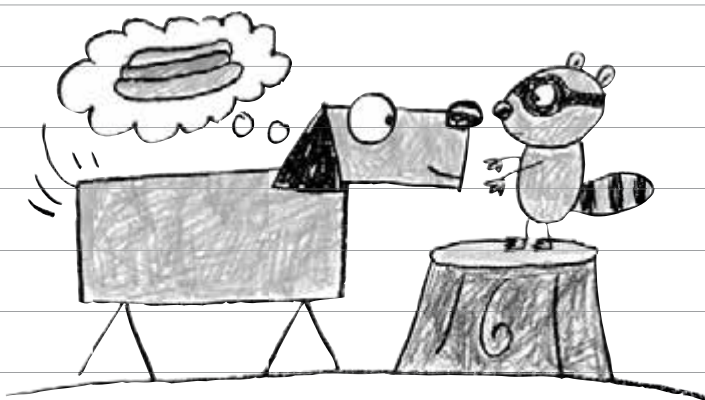
„Pálcikakutya nagyon vicces, annyit nevetek rajta, hogy megfájdul a hasam.”
Kata

„Ha lenne egy csapatom, épp olyan jó fejek lennének benne, mint Pálcikakutya barátai.”
Balázs

Tom Watson

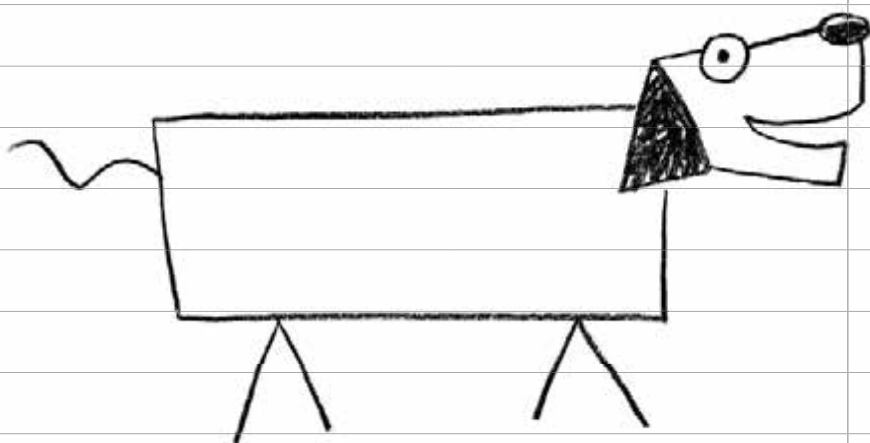
PÁLCIKA- KUTYA

ÉS A HOT DOG

1. fejezet

NÉHÁNY DOLGOT
TISZTÁZZUNK!

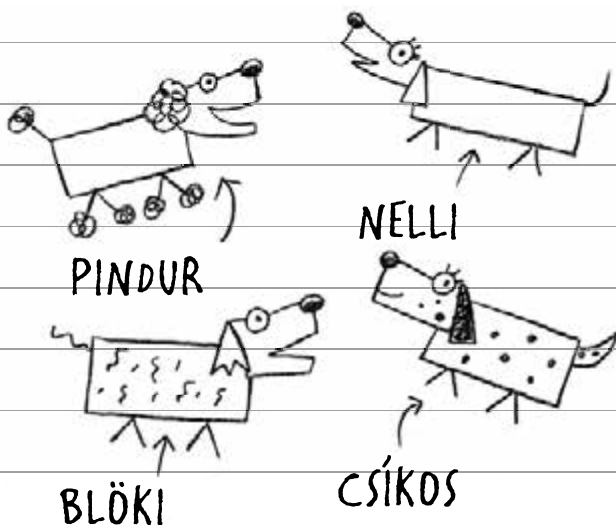

Ez Pálcikakutya.

Nos, valójában nem szeretnék nagy magyarázatba kezdeni Pálcikakutya névvel kapcsolatban. Tudjátok, a neve valójában nem RÓLA szól. Hanem RÓLAM. Ha valaki nem olyan jó rajzoló, pálcikaembereket rajzol. Én pedig pálcikakutyákat rajzolok, mert tök rossz rajzoló vagyok.

Így a neve Pálcikakutya.

Pálcikakutyának négy legjobb barátja van – bizonyára találkoztatok velük az első könyvben. A nevük: Pindur, Blöki, Csíkos és Nelli.

Következik egy kis gyors háttérinfó
Pálcikakutya négy barátjáról:

Nelli – tacsó, aki szereti a hasábburgonyát, és egyszer egy francia-ázsiai étterem végében lakott.

Blöki – blöki. Egyszer, messze-messze egy Gary nevű postással élt. Néha a bundájában bizonyos dolgokat elraktároz – vagy elveszít.

Pindur – pincsi, és tudjátok, lehetne Púpúnak is hívni, arról elnevezve, amiért az ember bemegy a mosdóba, de nem. Pindur a neve, és igazán nem szereti a mókusokat. Valóban. Nagyon nem.

Csíkos – dalmata, aki egyszer őrzőkutya volt a 16-os főút alatti bevásárlóközpontban. Elveszítette a munkáját az Óriás

Nacho Sajt Incidens után. Nem hajlandó
erről beszélni.

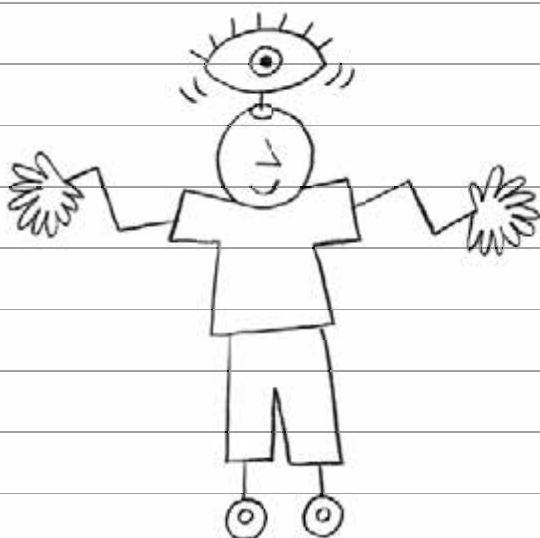
Mind az ötven kóbor kutyák.

De ez nem szomorú. Jól megvannak egy-
mással.

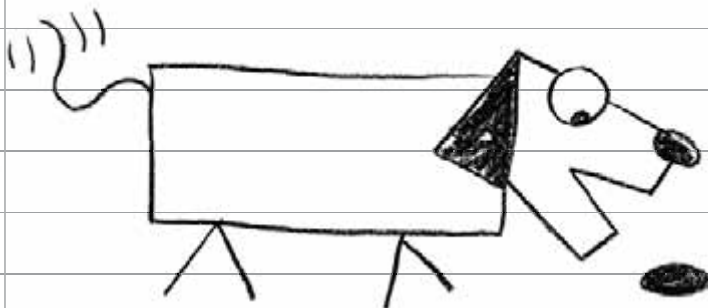
A másik dolog, amit tudhattok az első
könyvből – amellet, hogy nem tudom,
hogyan kell olyan jól rajzolni, és
Pálcikakutyának négy különös nevű barátja
van – az az, hogy Pálcikakutya életének
a középpontjában az étel áll. Mindig
megpróbál valami ennivalót szerezni.

Tudjátok, nem nagyon bízok az emberi
lényekben. Valahogy olyan furcsáknak
találja őket. Ha jobban belegondolunk, az
emberek bizonyos értelemben furcsák.

Úgy értem, miért van lábuk? És ha ehelyett kerekeik lennének? És miért van tíz ujjuk? És ha húsz lenne? És két könyök mindegyik karjukon jobb lenne, nem? Akkor több helyet tudnának elérni, és több dolgot tudnának fölszedni. És ha KÉT szem lenne az ember fejének az EGYIK oldalán? És ha EGY szem lenne, amely a fejtetőn körbeforog? Annyira, de annyira jobb lenne, nem gondoljátok? És olyan fülek... Ne hagyjátok, hogy elkezdjem a füleket is.

Így hát Pálcikakutya nem szereti az emberi lényeket, mert furcsán néznek ki. De más okból kifolyólag sem szereti őket: mert az összes jó ételt megtartják maguknak. Ezért mindannyian semmirekellő, sunyi, ennivalóhajhász, csak a fejük búbján bundás, mindent maguknak megtartó, ördögi fenevadak. Csak ez az egyetlen egy család adott nekik tényleg egy kis ennivalót egyszer a Picasso Parkban (nos, a kutyák valójában bizonyos fokig megszolgálták az ételt azzal a nagy tervvel, amely egyfelől működött, másfelől nem). A család tagjai hamburgert adtak nekik... de az valóban csodálatos dolog volt. Az első könyvben olvashattatok róla.

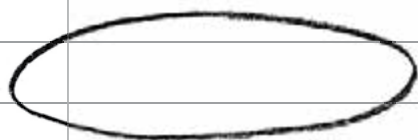
Oké, íme, a pálcikakutyás alapvető tudnivalók: én rosszul rajzolok, Pálcikakutya barátainak furcsa nevük van, ennivalót találni valóban fontos, az emberi lényekben nem lehet megbízni. Elég jó így?

Nagyszerű!

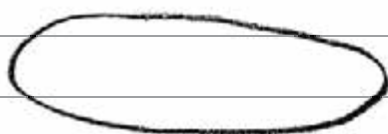
Ó, várjatok, még valami, mielőtt elkezdjük a történetet. Az a tény, hogy nem vagyok olyan jó rajzoló, olyasmi, amit elfogadok, és amellyel együtt élek. De bizonyos fókig arra is szükségem van, hogy ti is elfogadjátok, és egy életre tudomásul vegyétek. Más szóval, meg kell egyeznünk abban, hogy nem fogtok megszakítani, ha a rajzok nem olyan jók.

Például, ha éppen a közepén tartok annak, hogy leírjam, milyen egy UFO, amely

éppen Pálcikakutya előtt ért földet, nem szabad félbeszakítanotok, és valami olyasmit mondanotok, hogy: Bocsánat, de az az ufó inkább hasonlít egy palacsintára, amelyet reggelire ettem, mint egy idegnekkel tele úrhajóhoz.

UFÓ

PALACSINTA

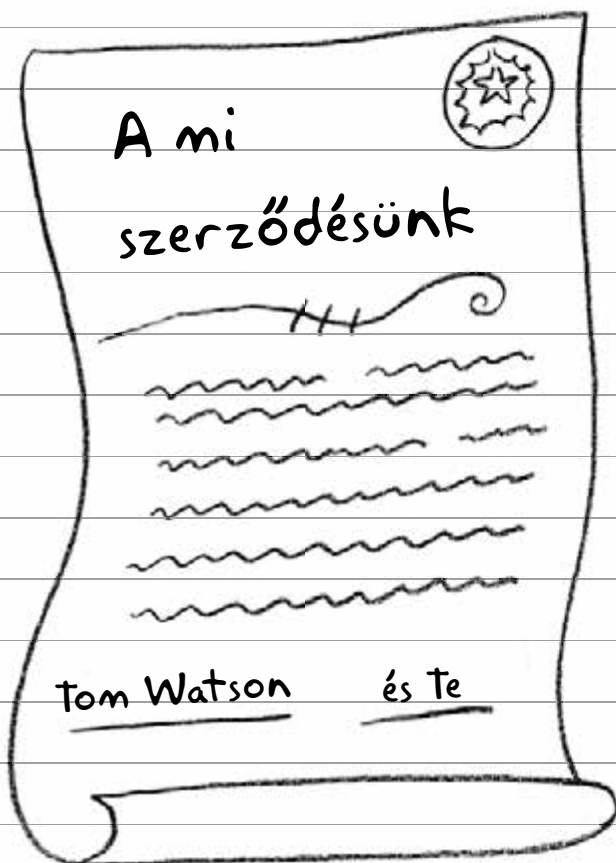
Megegyezünk abban, hogy ez szóváltás nélküli élmény lesz, rendben?

Még valami: néha kicsit elkalandozom, és időnként kis melléktörténetekre tévedek. Vagy például megállok, és némi kis bölcsességet mondok el, vagy valamihez magyarázatot fűzök. Pontosan azért, mert

ilyen vagyok. Nem tehetek róla. Ilyesmiket el kell majd viselnetek tőlem. Oké?

Rendben.

Most már valóban elkezdhetjük.

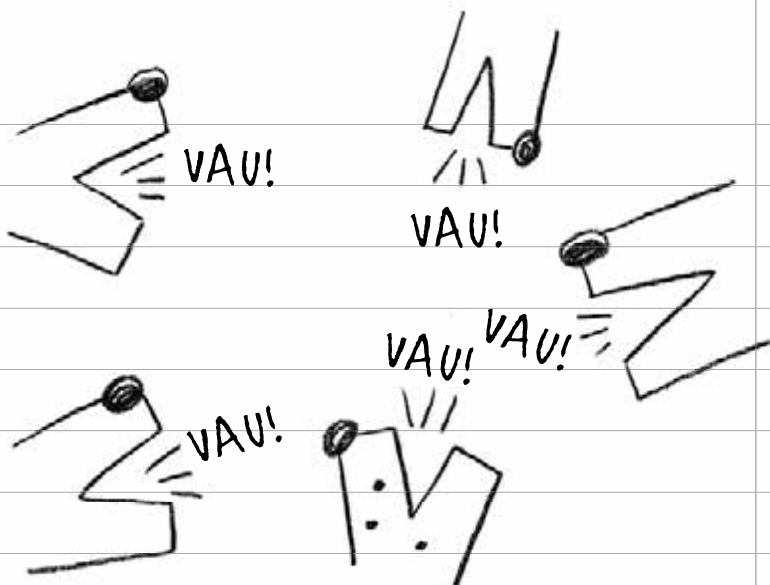
2. FEJEZET

UGASS! RÁZKÓDJ!

KOROGJ!

Pálcikakutya és a pajtásai ezen a napon mind otthon voltak, és társasjátékot játszottak. Pálcikakutya egy nagy, üres csatornacsőben lakik odakint az erdőben, és egy régi díványpárnán alszik. A csatornacső szép rendes és száraz, és a díványpárna is rendes és finom, puha.

A játék neve, amit az öt kutya játszott: UGASS! Így kell játszani: amikor valami bárhol megmozdul – egy falevél a szélben, egy arra repülő madár, vagy egy erdőből kirontó háromszarvú dinoszaurusz –

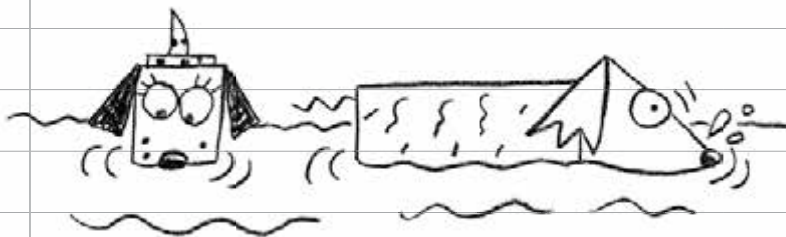
az első, aki elugatja magát, öt pontot kap, a második ugató négy pontot, a harmadik ugató három pontot, és így tovább. Akinek a játék végén a legtöbb pontja van, az a győztes.

Ha bármikor láttok két vagy több kutyát, amint valahol ugatnak, minden valószínűség szerint ezt a játékot játsszák.

Ti is megpróbálhatnátok. Szerezzetek egy barátot, egy fiú- vagy lánytestvért, vagy

egy nagypapát, és játsszatok. Maradjatok tényleg nyugodtan, azután amint valami megmozdul, ugassatok néhányszor igazán hangosan. Vezessétek a pontozást, satöbbi. Néhány dolgot ne felejtsetek el, amikor ezt a játékot játsszatok: Először, ne játsszatok iskolában, ha csak nem akartok büntetést. Másodszor, amikor ezt játsszatok, az emberek azt fogják gondolni, hogy megbolondultatok.

Néhány órányi UGASS! játék után az öt barát lement a patakhoz, hogy jót igyon annak hús vizéből. Begyalogoltak a patak egyik sekély részébe, lehajtották a fejüket, és egy jót szürcsöltek.

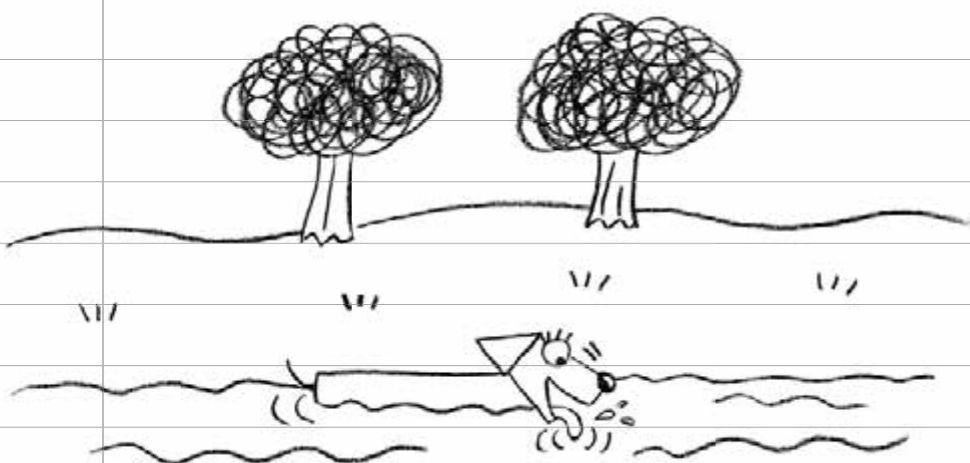
– Láttatok-e már valaha kis emberi lényeket inni? – kérdezte Nelli, miután teleitta magát. Nos, mivel Nelli tacskozó, nem tartott sokáig, hogy elteljen a friss vízzel: pár nagy korty, és már csillapodott is a szomjúsága. – Enyhén szólva, kissé különös.

– Hogyhogy? – kérdezte Csíkos.

– Ilyen varázs dolgot használnak.

Blöki lement a patak egyik mélyebb részére, és az egész testét lehűtötte a lassú folyású vízben. – Mire gondolsz?

– Nos, az ivás nyilvánvaló módja persze az, ahogy mi iszunk most – kezdte magyarázni Nelli. Hogy bemutassa, leszegette a fejét, gyorsan a szájába vett egy

korty vizet, és lenyelte. – Tudjátok, találunk valami folyadékot, lehajtjuk a fejünket, és iszunk. Nem nagy ügy. De ahogy ők isznak, az mindenesetre különös.

Blöki csuromvizesen fölemelkedett a vízből, és elindult a part felé. – Hogyan csinálják?

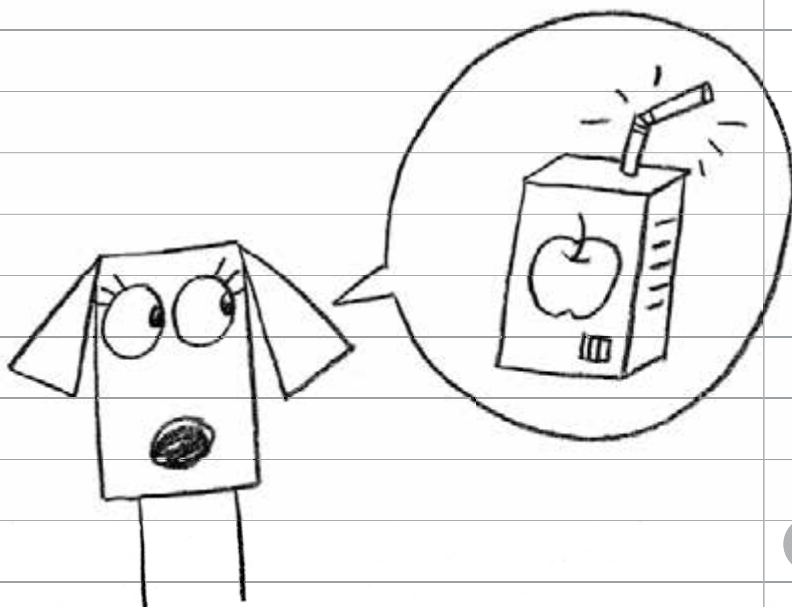
– Tiszta örület – jelentette ki Nelli.

– Állandóan látom, amint kicsi emberi lények ezt művelik a Picasso

Parkban. Dobozaik vannak, amelyekbe varázspálcikákat lökdösnek bele.

– Varázspálcikákat? – kérdezte Pindur.

– Ó, igen! Mintha varázserejük lenne – jelentette ki Nelli. – Látnotok kell őket! Belenyomják a varázspálcikájukat a folyadékos dobozba, azután a szájukat a pálcika egyik vége köré szorítják, és akkor az ital fölfelé jön! Ezért varázspálcika. A folyadék fölfelé megy!

– Nem létezik! Semmiképpen sem – vélekedett Csíkos.

– De igen! Esküszöm! – kiáltott föl Nelli.

– Lehetetlen! A folyadék nem tud fölfelé menni. Csak lefelé – jelentette ki Blöki. Most ért el a parthoz, és kimászott a patakból. – Az eső lefelé jön. A patak magasabb helyekről alacsonyabb helyekre folyik. A folyadékok nem haladnak fölfelé.

– Tudom – helyeselt Nelli. – Ezért varázserejűek a pálcikák.

Ez a beszélgetés bizonyára még egy ideig folytatódott volna, de mostanra már mindenki ivott egy jót, és összegyűltek Blöki körül. Pálcikakutya, Nelli, Pindur és Csíkos

tudta, hogy Blöki csuromvizes, és nagyon meleg nap van.

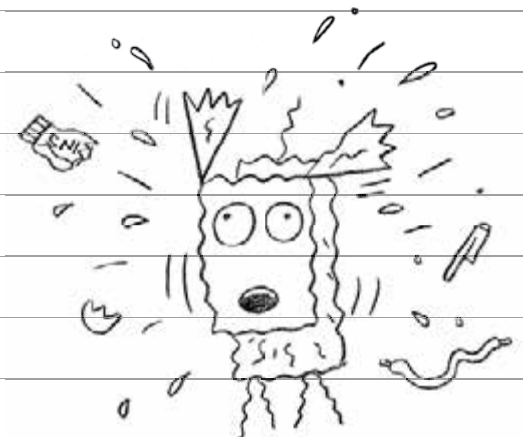
– Készen vagytok? – kérdezte Blöki.

Mindannyian bólítottak.

Akkor Blöki hosszasan és erőteljesen megrázkódott, és vízcsöppekkel, hűvös, nedves párával árasztotta el a többieket.

– Remek érzés – örvendezett Pindur.

– És az illata még jobb – tette hozzá Csíkos.

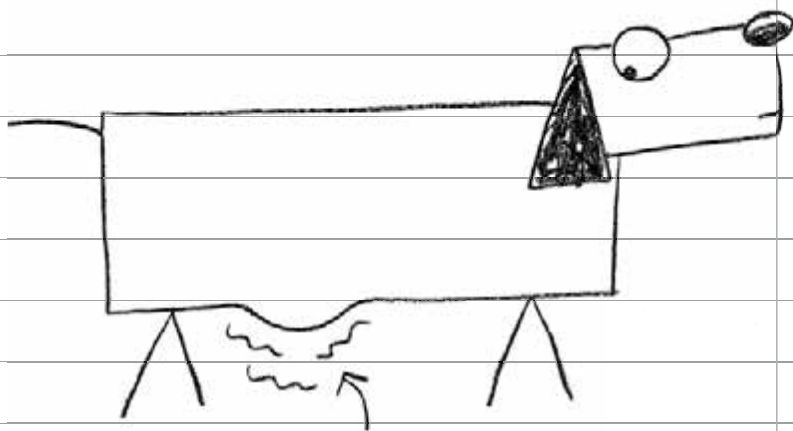
A hűsítő zuhany miatti hála bizonyítékaként mindenki segített Blökinék összegyűjteni azokat a dolgokat, amelyeket a vízzel együtt kipermetezett a bundájából. Egy tollkupakot, egy cipőfűzőt, egy törött pingpong labdát és egy Snickers csokipapírt.

A kutyusok most, hogy lehültek, pihentek egy kicsit. A patak fodrozódó vize átloccsant a sziklákon, és az iszapos part mellett folydogált, az egész hely nagyszerű és békés volt mindnyájuk számára.

Amíg a békét és a nyugalmat két hang nem zavarta meg.

Az első hang Pálcikakutya gyomrából jött.

Pálcikakutya éhes volt. Ennivalóra volt

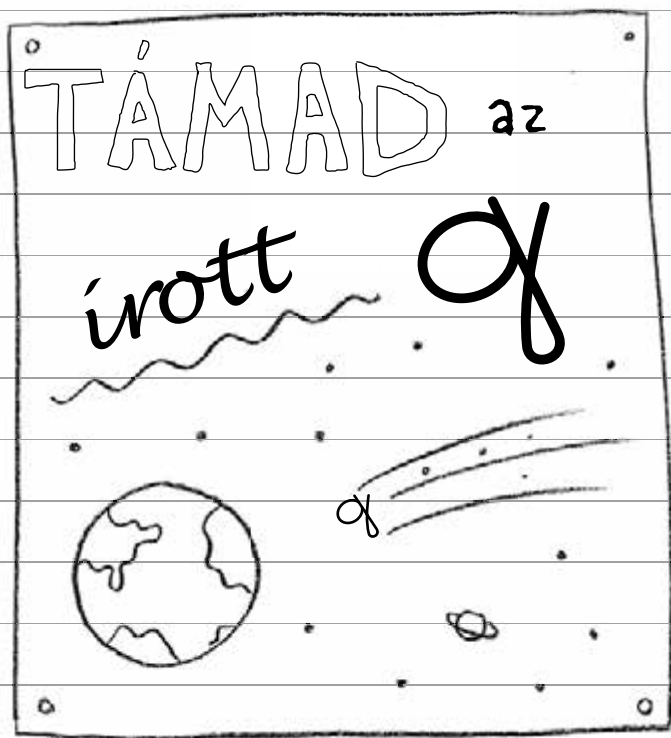

KORGÓ HANGOK

szüksége. És amikor Pálcikakutya megéhezik, a négy barátja is éhes lesz. Mindig pontosan így történik.

Olyasmi ez, mint amikor ott vagy a tante-remben, és a tanár ott áll az osztály előtt, és egyre azt hajtogatja, hogy a pirosból és a kékből lila lesz, vagy, hogy háromszor három az kilenc, vagy, hogy a szép kézírás valójában a legfontosabb dolog a világon. És hogy tényleg, a szép kézírás nélkül a bolygó egész jövője veszélybe

kerülhet. Ha egyikünk sem tudja, hogyan kell azt a kis különleges kacskaringót hozzáírni egy írott g-hez, akkor az egész világ össze fog dőlni a csúnya kézírás rettenetes súlya alatt. Ha a kézírás nem szép, nos, az aztán mindennek a végét jelenti! Akár mindannyian bemászhatunk egy lyukba, és ott várhatjuk be az egész emberi élet elkerülhetetlen pusztulását!

A tanárom és én ezzel kapcsolatban valóban nem értünk egyet.

Amúgy is, amikor az egyik olyan tanár éppen olyan órát tart, és az osztályban mindenki egy kicsit álmos és kókadt, valami történik.

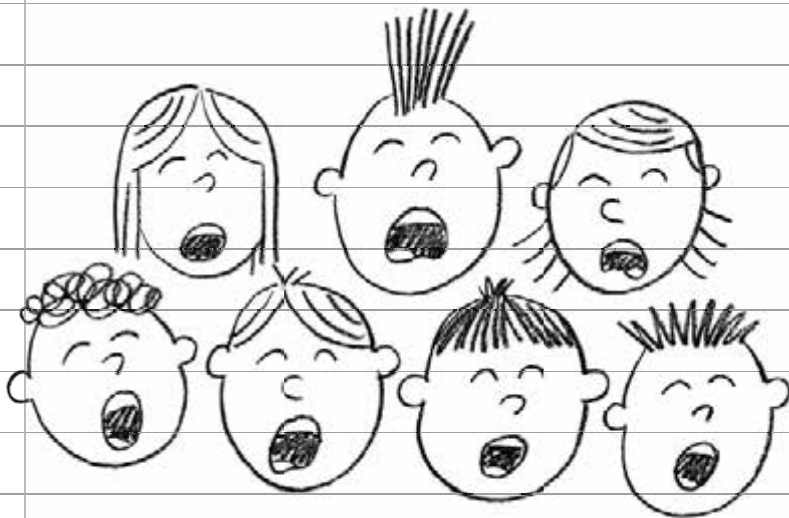
Tudjátok-e, micsoda?

Valaki ásít.

Amikor az a valaki ásít, az összes diák között hatalmas láncreakciót indít el,

és mindenki elkezd ásítani. Akkor a tanár megfordul, hogy senki se lássa – és szintén ásítani kezd.

Nos, valami ilyesmi történt Pálcikakutya gyomrával kapcsolatosan. Amikor elkezdett korogni, az összes kutya gyomra is korogni kezdett.

De ez még csak az első hang volt, amely megszakította a hűsölő pihenésüket a

patak partján. A másik hang olyasvalamitől jött, amit a kutyák azelőtt még soha sem láttak.

Valaki más is meghallotta.

